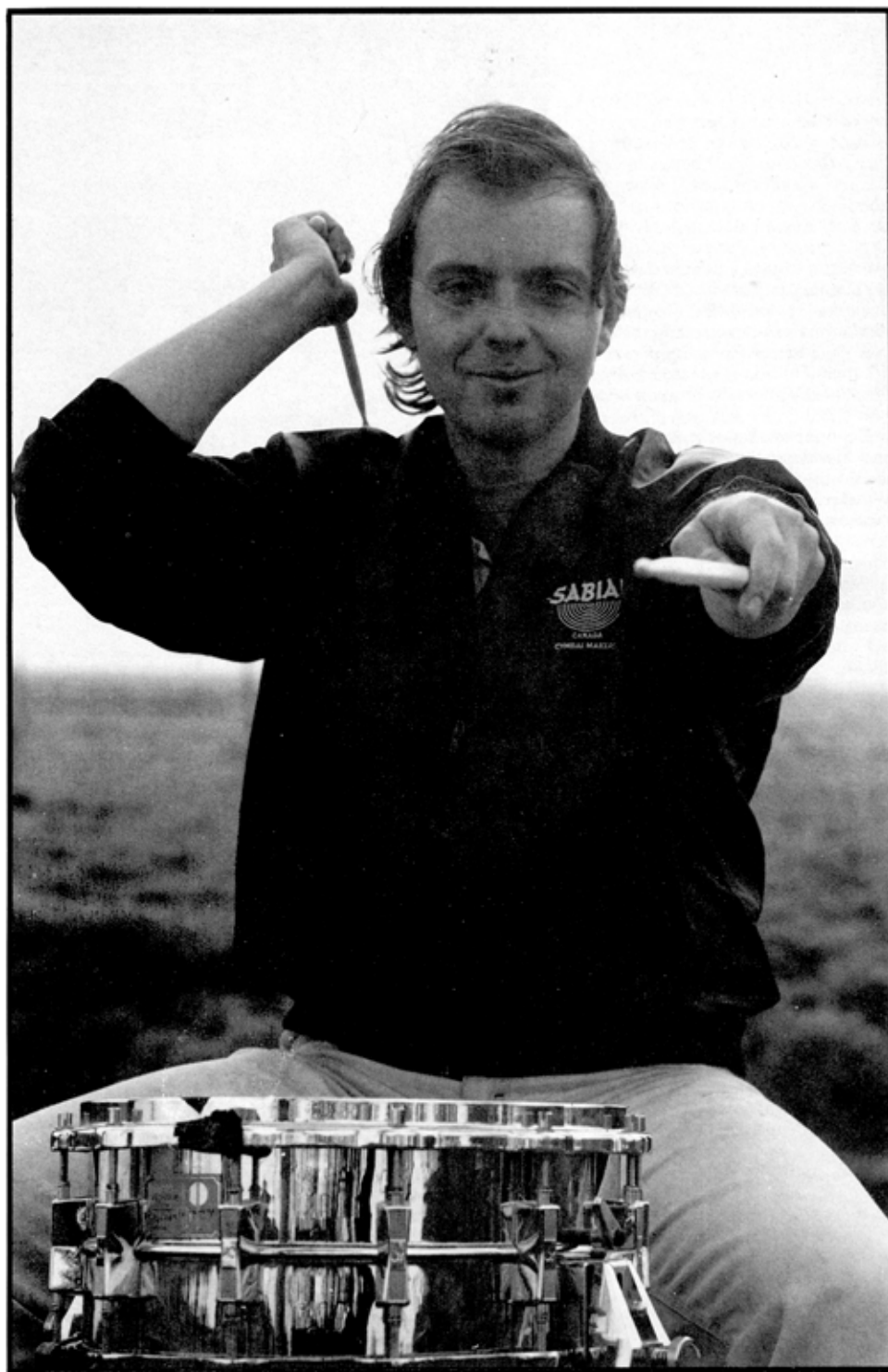

CANDY'S KIM

Er zijn maar een paar bands in Nederland die erop kunnen bogen rond te komen van alleen 'spelen'. De groep van saxofoniste Candy Dulfer is er één van. De stuwende motor achter deze band is Kim Weemhoff.

De drive van zijn ritmes brengt bij alle vijftien optredens in de maand het publiek aan het swingen. Inventiviteit, souplesse en vooral energie maken van zijn drumspel een fascinerend en spectaculair schouwspel. Hij speelde jazzrock totdat hij gevraagd werd voor Diesel, de rockgroep die zeven jaar geleden de hitlijsten beklom in de VS. Bij Candy Dulfer staat hij weer met beide benen op de grond, argwanend de platenindustrie bejukkend en vol enthousiasme over zijn leven als drummer.

door Erk Willemsen

WAPPERENDE BROEKSPIJPEN

◀ Sinds we weer optreden met de nieuwe bezetting ben ik maar weer gauw begonnen met trainen. Het zijn altijd stevige shows van meer dan twee uur en als je er dan vijftien, zestien keer per maand tegenaan moet, voel je dat wel. Het voordeel is natuurlijk dat als ik met een andere band moet spelen je me niet meer moe kán krijgen, ik zweet niet eens meer. Het is bijna roofofbouw op jezelf, maar wel op een heel leuke manier! Het kanaliseren van je energie is wel heel belangrijk. Je moet de juiste momenten in een optreden kiezen om te ontspannen. Je gaat dan even lekker hangen. Met deze band kan dat heel goed. Candy en ik hebben een heel an-

der idee van energie geven dan de meeste mensen. Als je de eerste keer met een Dulfer meespeelt schrik je dus te pletter, of het nou Hans is of Candy. Na de eerste set was ik toen al halfdood. Ik snapte absoluut niet wat er allemaal gevraagd werd, terwijl ik qua power wel wat gewend was, omdat ik anderhalf jaar met Diesel gespeeld had en dat was ongelofelijk beuken. Maar dat was gewoon recht toe recht aan. Candy vraagt een combinatie van heel veel power én improvisatievermogen. Ze wil dat je inhaakt op wat zij speelt. Buiten dat je heel hard slaat moet je ook flexibel zijn en veel dynamiek in je spel leggen. Ik vergelijk onze mu-

ziek wel eens met de Newyorkse *neurofunk* van bijvoorbeeld Defunkt. Drie jaar geleden had ze het idee al om die muziek te gaan maken, voor een groot gedeelte geïnspireerd door haar vader natuurlijk. Het is een filosofie van op het podium alles nog iets sterker, iets duidelijker neer zetten dan je zelf eigenlijk zou willen: bijna over de top, maar toch nog op een lekkere manier. Het publiek pakt dat wel op. Dát is toch waar de mensen op zitten te wachten? Ik merk dat ik liever de pure kant op ga, gewoon omdat ik het prettiger vind om naar pure muziek te luisteren dan naar al die computermuziek. Er zijn maar een paar mensen geniaal op drumcomputer, zoals Marcus Miller bij Miles Davis, de rest is te stijf.

'Spelen is de basis. Voorlopig zijn er nog geen plaatplannen. Wat dat betreft hebben de Dulfers een heel gezonde kijk op de zaak. Zoals het nu gaat kan je door blijven spelen als je af en toe je repertoire blijft vernieuwen. Natuurlijk komen de romantische ideeën wel weer eens boven: platencontract, hit en dan heel veel spelen en naar het buitenland. Maar als je nuchter luistert naar de vogels die iets te zeggen hebben in de platenindustrie, stoot je al snel je neus. Er is eigenlijk alleen een discomarkt. Met Diesel heb ik ook gemerkt hoe moeilijk het is. Een platencontract zegt geen moer. Met Diesel stonden we met Sansolito Summernights 1 in Canada en 25 in de VS. We hebben er twee maanden getoerd, dat was waanzinnig. Terug in Nederland moesten we een opvolger maken en dat lukte niet echt goed. We hoorden geen zak meer. En nu, zeven jaar later, is het alleen maar moeilijker geworden. Er zijn langzamerhand ook wel plaatplannen, maar we kijken de kat uit de boom. We hebben het voordeel dat er een steeds grotere groep mensen in Nederland alsmat zeurt om een elpee van ons; dan kan het moeilijk nog mis gaan. Maar Candy heeft natuurlijk minder haast als een oude zak als ik; zij is achttien, ik heb er al tien meer opzitten.'

'Ik begon toen ik zestien of zeventien was. We luisterden in die tijd naar allerlei ingewikkelde muziek en dat ging ik dan ook meteen spelen. Zeven achtste maatjes en zo. Daarna komt pas het werk, dan moet je de dingen gaan begrijpen die je al op het gevoel speelt. Je kan op twee manieren leren spelen. Eerst schools een boel aanleren en dan de energie proberen op te pakken. Ik deed het andersom. Gerhard Jeltjes heeft toen het een en ander bijgeschaafd. Hij vond me wel goed, maar vond dat ik mijn coördinatie moest verbeteren. Rudiments en lezen had ik toen al wel aangeleerd bij Rob van de Oever. Ik ben ook een paar keer bij Peter Berk langs geweest en later ook bij Ton Rooyers van het Amsterdams Conservatorium. Dat was erg leerzaam. Met het hobbybandje van Chiel Meyering heb ik heel veel over lezen en muziekopvatting geleerd. Door hem begon ik de intellectuele kant van de muziek te waarderen. En toen kwam Diesel. Op eens beuken dus, dat was wel komisch. Achteraf hoorde ik dat ze me hebben aangenomen omdat mijn broekspijpen zo lekker gingen wapperen van mijn bassdrum! Ik oefende altijd op practice pads en de enige manier om daar een stevig gevoel uit te krijgen was die bassdrumpad keihard te spelen. Dáár is mijn stijl uit ontstaan: zacht op de bekkens spelen, want daar hadden de bure-

anders last van, en hard op de bassdrum. Eigenlijk zoals je het tegenwoordig op platen hoort.'

'Ik krijg de laatste tijd een heel klein beetje het idee dat ik een eigen stijl aan het ontwikkelen ben. Ik zou misschien erbij gebaat zijn een paar jaar naar het conservatorium te gaan, maar misschien wordt die ontwikkeling dan weer geremd. Ik heb gewoon een bepaald idee van sound en gevoel. Het interesseert me ook geen moer of ik bij een optreden aan het jagen of trekken ben en datzelfde geldt voor Candy: als het gevoel maar goed is. Sound speelt een heel belangrijke rol in mijn stijl; ik ben voortdurend op zoek naar nieuwe sounds en ben dan ook heel wispelturig wat betreft de keuze van mijn spullen. Ik wil een *intiem* gevoel hebben als ik achter mijn drumstel zit. De kit moet niet te groot zijn, alles wil ik lekker dichtbij hebben. Ik heb ook een rare balans tussen mijn trommels: een Yamaha setje met een 22 inch power bassdrum, maar tommetjes erbij van acht en tien inch. Soms komt daar wat elektronica bij die ik dan een maand later weer wegdoe. Het kost me een hoop geld, maar ik koop liever eens in de maand een tom dan dat ik drie keer per week in de Richter hang. Ik heb nu wel een snaredrum waar ik aan blijf hangen, een Sonor Signature, echt het beste waar ik ooit op heb gespeeld. En ik heb een endorsement bij Sabian. De RX 5 drumcomputer van Yamaha

gebruik ik voor de elektronische geluiden en binnenkort koop ik misschien een Akai sampler. Maar ik moet wel uitkijken niet te ver te gaan met die elektronica. Jonathan Mof-fett, die bij Madonna speelt, heb ik goed kunnen bekijken toen wij in de Kuip hun voorprogramma deden. Hij speelde op een prachtige Yamaha kit, maar daar ging dus niks van het publiek in. Alles was Akai met alleen maar samples van de elpee. In feite wordt er dan gewoon een compact disc via de PA afgespeeld.

'Sound is wel dramatisch belangrijk. Je raakt ook heel snel verwend als je een tijdje met een goede monitormix speelt. Ik heb een duizend watt hifi drummonitor, waar ik alle drums keihard over terugkrijg, zodat als ik gas terugneem ik toch nog wat voel. Verder komt er alleen zang overheen, de rest hoor ik wel zo'n beetje. Vinnie Colaiuta heeft eens opgemerkt dat door zo'n harde drumfill de PA sound opnieuw de microfoons in gaat, wat een positieve feedback geeft. Dat werkt dus heel goed. Colaiuta heeft tweéduizend watt staan, die hoort echt zijn eigen drums niet meer. Behalve dat het natuurlijk lichtelijk bloeddrukverhogend werkt is dat wel kicken hoor.....'

LEZERSADVERTENTIES

Heb je spullen te koop, of zoek je al tijden naar dat ene bekentje, naar die tomhouder, of naar een 10" tom tom?; wil je een percussiegroep beginnen, of ben je gitarist in een band die een drummer zoekt: plaats een advertentie in de Slagwerkkran. Voor het geld hoef je het niet te laten, per 6 woorden kost het vijf gulden, met een minimum van f 10,-. Vul de onderstaande bon in en wacht met betalen op de acceptgirokaart. De eerstvolgende uitgave verschijnt 5 september. De allerlaatste dag waarop nog advertenties ingezonden of doorgebeld kunnen worden (020-6643720) is vrijdag 13 augustus.

Gezocht: strakke rock 'n roll drummer voor enthousiaste rockband. Invloeden: Velvet Underground, Iggy and the Stooges, Brood, Stones, Fatal Flowers -bands met klote dus! Hoef niet virtuoos te zijn, wel strak en stuwend; 020-795773 (René).

Gevraagd: vier ervaren percussionisten (conga's en/of tam tam) om zang/percussiegroep te starten met enthousiaste ervaren all round percussioniste. Vervoer geen probleem. Anneke Boogaard, Edelweisstr. 99, 5643 GP Eindhoven, 040-123279. Te koop: twee originele Ted-modules (bass + snare); 16 bit samples compleet met voeding en plakelementen. Vr. pr. f 750,-. Derde module (tom) gratis! 058-670746.

Te koop: Sonor Lite drumstel (beukenhout); 12x10; 13x11; 16x17; 20x16; + tom holder f 2500,-. Bel Ulf: 085-514300.

Ideaal voor drummers! Te koop: Talbot 1100 Fourgonette; rijdt prima, f 1000,-. Tel. 03408-86185 (na 18.00 uur).

Te koop: Eén gong, diameter 1 meter, f 3000,-, tien plaatklokken f 2000,-, één xylofoon 4 octaafs f 1600,-, Paiste 2002 18" crash cymbal met standaard f 275,-. Tel. 023-260838.

Sonor Phonic houtkleurig 4- of 6-delig evt. + cymb.; tevens div. percussiespullen. Bel 033-620755.

Te koop: Premier Soundwave, speciale uitvoering, wijnrode banden met beige middenvlak, toms, 13-14-15 inch, staande tom 16 inch, bass 22 inch, basspedaal type 250. Nieuw prijs f 4100,-, vraagprijs f 2100,- (075-213182).

Te koop: zeer fraaie Paiste 602 ride 20" f 275,- en Paiste 2002 crash 20" f 175,-. Samen f 375,- (030-626528).

Gezocht: Slingerland spanblokken en 2 spanranden 16" en 13". Tel. 035-40420.

Welke drumleraar met conservatorium wil mij verder helpen (omg. Utrecht)? (Ad: 03465-67587)

Plaats de navolgende tekst in het eerstvolgende nummer van de Slagwerkkran:

Naam:
Adres:
Postcode/Plaats:
Tel.Nr.:
Handtekening:

Stuur deze bon naar Slagwerkkran, Henrick de Keijserstraat 18, 1073 TH Amsterdam, wacht met betalen op de acceptgirokaart.